

Posudek diplomové práce Daniela Dědovského

Problematika lidového oděvu na Vysocku

85 s. textu, poznámkový aparát, prameny a bibliografie, textové a obrazové přílohy, mapka

Práce Daniela Dědovského je v klasickém smyslu slova v oboru tradiční. Je věnována historii a částečně rekonstrukci lidového oděvu v jasně vymezené oblasti Vysocka, které většinou poutalo zájem etnologů v jiných směrech bádání. Autor se tady soustředí na fenomén zatím opomíjený a s oporou místních zdrojů, archivních pramenů, dostupných ikonografických dokladů, popisů rodáků, aktivistů ve folklorním hnutí, zachovaných oděvních součástí (autentických i různým způsobem „rekonstruovaných“ kusů oblečení) a především na základě několikaletého opakovaného terénního výzkumu nastiňuje vývoj oděvní kultury v dané oblasti v období zhruba od 18. století do současnosti.

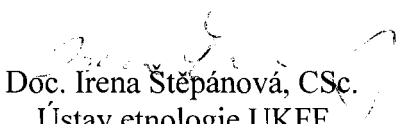
Práce má logickou strukturu a je psána čtivým kultivovaným jazykem. Čtenář od prvních odstavců nepochybuje, že autor svůj region detailně zná po stránce přírodní, historické i kulturní a že píše s chutí a hlubokým zaujetím. (Možná by místy nevadilo trochu skepse, ale u diplomové práce je podobný postoj pochopitelný a sympatický).

Za hlavní přínos práce považuji autorovu snahu analyzovat oděv celého jasně vymezeného regionu, tedy nejen „kroj“ nošený ve venkovských obcích, ale i oblečení v samotném Vysokém, propojení kultury lidové s maloměstskou. Obraz vzájemného působení maloměsta s velkou trhovou tradicí – tedy s širokými obchodními a kulturními kontakty – a okolními obcemi, kde nemůže být základní obživou zemědělství, je vykreslen velmi dobře a vyváženě. Kulturní působení, ovlivňování, napětí a inspirace fungují ovšem i v užším měřítku mezi jednotlivými sociálními vrstvami maloměsta i vesnice, i v geograficky širokém rámci etnickém, dialektologickém, náboženském a ekonomickém.

Autor zatím vychází převážně z místních zdrojů. Snaží se je využít skutečně maximálním způsobem, což je nezpochybnitelně velkým a originálním přínosem, ale zároveň to představuje i jistou slabinu práce. Neznamena to samozřejmě, že by zde nebyla zakotvenost v obecné odborné literatuře. Chci tím jen pro budoucnost naznačit, že častější a hlubší konfrontace domácích pramenů s obecnými teoretickými texty by práci obohatila a pevněji „usadila“.

Domnívám se, že práce Daniela Dědovského plně vyhovuje požadavkům na diplomovou práci kladeným. Drobné připomínky chápu spíš jako inspirace než skutečné výtky a předběžně navrhuji hodnocení stupněm *výborně*.

Praha, 9. září 2009

Doc. Irena Štěpánová, CSc.
Ústav etnologie UKFF